

Arrest

nr. 94 640 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 13 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 februari 2012 het Rijk binnen en diende op 20 februari 2012 een asielaanvraag in. Op 16 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 30 juni 1988 geboren te Conakry en bleef er steeds wonen. U bent sympathisant van de politieke partij Union des Forces Democratiques de Guinee (UFDG). Tijdens de verkiezingscampagne van 2010 voerde u campagne voor UFDG. Eind september 2009 nam uw vader u mee naar een politieke bijeenkomst. De bijeenkomst werd verstoord door gendarmes en militairen. Uw vader werd geslagen en met een mes gestoken. U werd vastgebonden en naar het militaire kamp Alpha Yaya gebracht. U werd na drie weken vrijgelaten onder de voorwaarde dat u niet meer zou deelnemen aan een manifestatie. Uw vader is niet meer naar huis teruggekeerd en is volgens uw familie overleden. Sinds geruime tijd had u een relatie met M. C.. M. K., een gendarme die in uw buurt woonde, was jaloers op jullie relatie. In augustus 2011 zag hij jullie samen op straat. Hij zei dat hij jullie niet meer samen wilde zien en met M. zou trouwen. Daarna sloeg hij u. Hij vertelde de moeder van M. over jullie relatie. M.'s moeder werd daarom boos op uw moeder. Uw moeder verbood u om M. nog te zien. Jullie waren echter verliefd en bleven elkaar zien. Bovendien wilde M. niet met M. K. trouwen. Op 27 september 2011 nam u deel aan de manifestatie van de oppositie in Conakry. U werd er gearresteerd en meegenomen naar de gendarmerie Hamdallaye. De gendarme M. K. werkte daar ook. Na 3 dagen opsluiting kwam M. K. bij u. Hij zei dat M. vermist was en dat u wist waar ze was. U werd mishandeld. Men vertelde u dat u 2 problemen had: ten eerste had u meegelopen in de manifestatie, ten tweede verzweeg u waar M. was. Na een tijdje ontdekte uw moeder dat u in de gendarmerie van Hamdallaye opgesloten zat. Ze vroeg uw oom om u te helpen. Hij regelde uw ontsnapping. Op 10 februari 2012 liet een bewaker u ontsnappen. Die bewaker stelde wel de voorwaarde dat u het land zou verlaten. Uw oom begon uw vertrek uit Guinee te regelen. Op 18 februari 2012 verliet u Guinee. U nam het vliegtuig naar België waar u de volgende dag aankwam. Op 20 februari 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: foto's van verwondingen aan uw armen, een medisch attest over deze verwondingen, een geboorteakte en een convocatie van de gendarmerie van Hamdallaye van 7 maart 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Bij een eventuele terugkeer naar Guinee verklaart u de gendarme M. K. en de Guinese autoriteiten te vrezen (gehoor CGVS, p.8). **Er dient echter vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw detentie in de gevangenis van de gendarmerie van Hamdallaye ten gevolge van uw deelname aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p. 7,8,9) niet aannemelijk maakt.**

U verklaarde dat u hebt deelgenomen aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p.7,8,9). Vervolgens verklaarde u dat u tijdens de volledige duur van uw detentie, dus vanaf 27 september 2011 tot 10 februari 2012 opgesloten zat in de gendarmerie van Hamdallaye (gehoor CGVS, p.9). U verklaarde ook dat u de eerste dagen van uw verblijf uw cel deelde met een zekere O. en M. D. en dat deze beide mannen eveneens gearresteerd werden vanwege hun deelname aan de manifestatie op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p. 9).

Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in 'la Maison Centrale', een gevangenis te Conakry. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van ruim 4 maanden in de gendarmerie van Hamdallaye. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende arrestatie door gendarmes op 27 september 2011 en aan uw vermeende problemen met de gendarme M. K..

Op basis van bovenstaande vaststelling dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: de foto's van verwondingen aan uw armen en een medisch attest over deze verwondingen tonen weliswaar aan dat u deze verwondingen hebt opgelopen, maar geven geen informatie over de oorzaak en de omstandigheden waarin u deze verwondingen hebt opgelopen. De door u neergelegde geboorteakte bevat geen enkel objectief element

(foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw detentie in de gendarmerie van Hamdallaye, kan bijgevolg geen waarde gehecht worden aan de door u neergelegde convocatie van de gendarmerie van Hamdallaye. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van A. C. in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land. Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert als eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48 van de vreemdelingenwet, en als tweede middel de schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker meent dat het feit dat een asielrelaas ongeloofwaardig overkomt met betrekking tot bepaalde aspecten ervan nog niet betekent dat de asielzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming. Dat het niet onaannemelijk is dat, zelfs indien de deelnemers aan de manifestatie in het algemeen werden overgeplaatst naar de “Maison Centrale” hij omwille van zijn amoureuze relatie door zijn rivaal (van de heersende etnie) in verzekerde bewaring werd gehouden in de Escadron mobile de N°2 de Hamdallaye, zoals blijkt uit stuk 6. Volgens verzoeker wordt in de betwiste beslissing een te nauwkeurige waarde gehecht aan de algemene omschrijvingen in het verslag van de “*Manifestation de l’opposition à Conakry le 27 septembre 2011*” die geen uitzonderingen uitsluit. De sporen van mishandelingen en de bewijzen van opsporing tonen wel degelijk aan dat verzoekende partij geen andere keus had dan te vluchten en niet veilig kan terugkeren naar zijn land van herkomst. De door hem reeds neergelegde en bij het verzoekschrift nieuw toegevoegde stukken tonen nochtans aan dat hij de waarheid spreekt. Verzoeker vindt het tevens opvallend dat een aantal van zijn verklaringen tegen hem worden gebruikt terwijl tijdens het gehoor geen verdere uitleg werd gevraagd. Zo wordt hem een beweerde tegenstrijdigheid verweten tussen de betogers die opgesloten werden in de “maison centrale” en degenen die werden vastgehouden in Escadron mobile de N°2 de Hamdallaye, zonder dat daarop gewezen werd tijdens het gehoor. Verder wordt hem ook verweten dat hij niet over een identiteitsbewijs met foto beschikt, terwijl deze uiteraard bij zijn bewakers zijn gebleven en hij deze bezwaarlijk kon afhalen toen hij uit Hamdallaye vluchtte. Het Commissariaat-generaal twijfelt niet aan de authenticiteit van de geboorteakte (uiteraard zonder foto) maar wel of het *zijn* geboorteakte betreft, bij gebrek aan een foto. Uit de samenvoeging van deze geboorteakte met de stukken 4 tot 6 zou zijn identiteit toch voldoende moeten blijken waardoor er ten onrechte wordt getwijfeld aan zijn identiteit. Dat er *in casu* wel degelijk sprake is van een gerechtvaardigde angst voor een onredelijke behandeling door een lid van een etnie (peul), die niet kan rekenen op de bescherming door de heersende klasse (Malinke), en er integendeel het slachtoffer van is.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter geen originele identiteitsstukken met foto neer, maar enkel een geboorteakte. Verzoeker is niet ernstig waar hij meent dat dit stuk samengenomen met de andere stukken die hij neerlegde, met name foto's, een brief van zijn nicht en een “*avis de recherche*” en een convocatie van de rechtbank van Kaloum, zijn identiteit genoegzaam zou aantonen, nu van deze andere stukken evenmin wordt aangetoond dat ze authentiek zijn, noch dat ze verzoeker toebehoren. Bovendien blijkt uit het ter terechtzitting neergelegde origineel geboorteattest dat het enkel een ingevulde gekopieerde tekst betreft die niet is ondertekend door de persoon die de geboorte heeft aangegeven en het document vooraf afgestempeld is. Er zijn dan ook onvoldoende garanties om aan de geboorteakte enige bewijswaarde te hechten.

3.4. Verzoeker toont evenmin aan dat hij verloofd is, noch dat hij daarnaast stiekem een relatie met een ander meisje had. Dit kan immers bezwaarlijk worden afgeleid louter uit de foto's waarop verzoeker wordt afgebeeld met een meisje wiens identiteit onbekend blijft. Verzoeker staft evenmin dat zijn vriendinnetje verdwenen zou zijn, noch licht hij toe hoe het verder met haar verging. Verzoeker beperkt zich tot de blote beweringen dat ze “ondergedoken” is en hij geen contact meer met haar heeft (gehoorverslag CGVS, p.3 en 9). Aangezien de verdwijning van zijn vriendin een ingrijpende, belangrijke gebeurtenis is die ook de familie van zijn vriendin aangaat en waartegen zoals verzoeker zelf aangeeft ook de autoriteiten optreden, en ook een cruciaal element uitmaakt in het asielrelaas, is het niet ernstig dat verzoeker hierover geen nuttige elementen of informatie aanbrengt. Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat hij internationale bescherming dient te genieten op basis van een vaag relaas met elementen die niet stroken met algemene informatie.

3.5. De commissaris-generaal oordeelt verder terecht dat verzoekers asielmotieven niet geobjectiveerd kunnen worden nu niet kan worden ingezien dat verzoeker als enige opgepakte manifestant ruim vier maanden werd opgesloten in de gendarmerie van Hamdallaye, terwijl uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat alle andere gearresteerden werden opgesloten in de gevangenis “la maison centrale” in Conakry. Verzoeker toont niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, niet correct is. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat de Guinese politie zou handelen in strijd met de politieke beslissing van hogerhand om alle opposanten tezamen op dezelfde locatie gevangen te houden, louter omdat een gendarme jaloers was op een manifestant die een relatie

had met het meisje waarop hij verliefd was. Verzoeker beperkt zich dienaangaande in het verzoekschrift tot de loutere opmerking dat er te veel belang wordt gehecht aan algemene informatie, wat bezwaarlijk afbreuk kan doen aan de vaststelling dat zijn verklaringen niet geobjectiveerd kunnen worden. In zoverre verzoeker volhoudt dat hij in een andere plaats werd vastgehouden wordt niet aangetoond dat dit om andere redenen was dan gemeenrechtelijke die op zich makkelijk te bewijzen zijn.

3.6. De voorgelegde “avis de recherche” en politieconvocatie kunnen verzoekers voorgehouden problemen evenmin adstrueren. Aangezien verzoeker zijn identiteit niet aantoont, kan immers evenmin komen vast te staan dat dit stuk hem aanbelangt. Verzoeker legt bovendien ook ter terechtzitting enkel een manifest gefabriceerd document neer. Het betreft geen origineel maar een gefotokopieerd document (zie linkerhoek en opschrift) met stempels waarop de tekst later is ingevuld. De stempels staan willekeurig en onder meer niet op de handtekening. Ook de ter terechtzitting neergelegde ‘Convocation’ is een op voorhand afgestempelde fotokopie zodat de stempel onder de handtekening loopt. Overigens kan het nut niet worden ingezien van een oproeping enkele weken na een opsporingsbevel waarin wordt gesteld dat verzoeker verdwenen is. Verzoeker licht evenmin toe waarom hij wel dergelijke documenten kan verkrijgen maar geen authentieke identiteitsdocumenten kan opvragen. De neergelegde documenten ondergraven de waarachtigheid van verzoekers relaas en ontkrachten zijn geloofwaardigheid.

3.7. Wat betreft het medische attest dat verzoeker neerlegde en waaruit blijkt dat hij littekens heeft aan beide armen, dient te worden vastgesteld dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). De brief van zijn zus, vergezeld door diens identiteitskaart en waarin verzoekers asielmotieven bevestigd worden, kan het asielrelaas evenmin adstrueren nu dergelijke privécorrespondentie bezwaarlijk als een objectief bewijs kan worden beschouwd. Hoe dan ook dienen dergelijke stukken om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* zoals blijkt uit wat voorafgaat niet het geval is. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

3.8. In zoverre verzoeker tenslotte aanvoert dat hij in Guinee wordt geviséerd omwille van zijn Peulse etnie, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere, ongestaafde bewering blijft. Verzoeker toont nergens aan dat hij louter omwille van zijn Peulse etnie, nood zou hebben aan internationale bescherming. Dit kan overigens evenmin blijken uit de algemene informatie toegevoegd aan het dossier.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK